

ప్రశ్న:

“దేవుని నమూనానుండి నరుడు

ఎప్పుడు ఎలా దాటి పోయాడు?”

జవాబు:

తొలి మానవుడైన ఆదాము యధార్థపంతుడుగానే చేయబడినా - పాపము చేసి భ్రష్టుడై పోయాడు (ఆది. 3; రోమా 5:12). అలాగే, ప్రభువు యొక్క సంఘము లోపములేని దైవ ప్రేరేపితమైన అపొస్తలుల యొక్క నడిపింపులో ఆరంభమైనా (యోహాను 16:13), భ్రష్టత్వంలోనికి పోతుందని పరిశుద్ధాత్మ ముందుగానే ఎరిగినవాడై హెచ్చరించాడు (అపొ. 20:29, 30; 1 తిమోతి 4:1, 3; 2 థెస్స. 2:1-10). మొదట్లో ఆ గొప్ప సంఘం త్వరగా పెరుగుతుందనీ (దానియేలు 2:35, 44; మత్తయి 13:31-33), అయినా, విస్తరించే తన స్థితినుండి పడిపోయి భ్రష్టత్వంలోనికి దిగజారుతుంది.¹

సంఘము తన నీతి సూత్రాలలోను, ఆరాధనలోను, అనేకమైన యింకా యితర మార్గాలలోను భ్రష్టత్వం చెందినా, సంఘ పరిపాలననుండి అది ఎలా తొలిగి పోయిందో అనే దానిమీద మనం దృష్టి నిలుపుదాం.

లోపలేని కాలంలో, దేవుని సంఘం కొరకు సరియైన పరిపాలనా విధానంలో పరిశుద్ధాత్మ నడిపిస్తున్నప్పుడు, ప్రతి స్థానిక సంఘం పెద్దల ఆధ్వర్యంలో ఉంది, పరిచారకులు వారికి సహకారులైయున్నారు. ఈ పెద్దలే లేఖనాల్లో “బిషప్పులు” (KJV) (“అధ్యక్షులు”) అని పిలువబడ్డారు (అపొ. 20:17, 28; తీతు 1:5-7). దేవుని ఏర్పాటు క్రింద, పెద్దల మధ్య తేడా లేదు; ఏ ఒక్క పెద్ద యితర పెద్దలకంటే అధికుడు కాడు. క్రొత్త నిబంధన వ్రాయబడుతున్నప్పుడు, నాయకత్వపు పరిస్థితి అలా ఉండింది, కాని సంఘ పాలనలో భ్రష్టత్వం త్వరలోనే ప్రత్యక్షమయ్యింది. క్రీ.శ.110లోనే మోనార్కికల్ బిషప్ ఉన్నట్లు ఇగ్నేషియస్ వ్రాశాడు. ఈ వింతైన సంఘ ఆఫీసర్ ఎవరు? మొదటిగా పెద్దలకును బిషప్ కును వ్యత్యాసం చేయబడింది, అంటే ఒక పెద్దని “బిషప్” అని, తక్కిన వారు “పెద్దలనబడ్డారు.” బిషప్ ఎక్కువ అధికారాన్ని వహించనారంభించాడు, అతడు “మోనార్కికల్ బిషప్” అనబడ్డాడు. కొన్ని సంవత్సరాలలో, దేవుని స్థానిక సంఘాల యొక్క నాయకత్వం (ఎక్కువ మంది) బహు వచనపు పెద్దల నాయకత్వం “పాస్టర్ విధానం” ఏర్పడి, ఒక మనిషి యొక్క ఏలుబడిగా, అల్పమైన పేపసీ నాయకత్వంగా రూపొందింది. అలాటి సంఘ ప్రభుత్వ విధానము దేవుని విధానమునుండి నరుడు తొలిగిపోయినట్లయ్యింది. “మోనార్కికల్

ఎపిస్కపేట్ యొక్క ఉనికి ప్రెస్బిటరీ బహు వచనంతోగాని, బిషపుల బహు వచనంతోగాని సమన్వయం చేయ వీలుపడదు.”²

క్రొత్త నిబంధనలో దాఖలు చేయబడిన సమూహానుండి ఈ ఆరంభపు తొలిగి పోవడం జరిగినట్లు నవీన కథోలిక్ మతం సహితం అంగీకరిస్తుంది. కథోలిక్ సంఘ చరిత్రలో జార్జి స్టెబ్లింగ్ అనే రోమన్ కథోలిక్ చరిత్రకారుడు యిలా వ్రాశాడు,

సెయింట్ జగ్జేషియస్ యొక్క రచనలోనే మూడు భిన్నమైన బిషపుల క్రమాలున్నట్లును, యాజకులు (పెద్దలు) మరియు పరిచారకులు ఉన్నట్లు పలుకబడింది. మన ప్రభువుచే వారు నేరుగా స్థాపించబడినట్లు మనం నిస్సందేహంగా నమ్మవచ్చు, కాని మన విశ్వాసము సంఘ పారంపర్యం మీదనే ఆధారం చేసికొనాలేగాని క్రొత్త నిబంధన మాటలయందు మాత్రం కాదు, ఎందుకంటే క్రొత్త నిబంధన లేఖనాల్లో వారిని కనుగొనలేం.

ఈలాటి పూర్వ చరిత్రతో, ప్రభుత్వం తొలిగిపోయిన మరొక అంచెను కనుగొనడానికి ఆశ్చర్యపడనవసరం లేదు. మోనార్కికల్ బిషప్ ఒక్క స్థానిక సంఘతో తృప్తిచెందదు. త్వరలోనే సంఘముల పరంపరలు ఒక మోనార్కికల్ బిషప్ క్రిందికి వచ్చాయి. అప్పుడు, “మూడవ శతాబ్దంలో, ... కొన్ని బిషప్స్ ఒక మెట్రోపాలిటన్ నాయకత్వం క్రిందికి వచ్చాయి, అంటే ప్రావిన్షియల్ కాపిటల్ బిషప్ క్రిందికన్న మాట.”³ ఆ తదుపరి, “ఫస్ట్ క్లాస్ మెట్రోపాలిటన్స్” (అలెగ్జాండ్రీయా, అంతియోకయ, యెరూషలేము, రోము, కాన్స్టెంటి నోపుల్) అనేవి “పేట్రీయర్స్”⁴ అని పిలువబడ్డాయి. క్రైస్తవ ప్రపంచంలో, ఈ పాట్రీయర్స్ కు వారి వారి ఏరియాల్లో అధికారమున్నా, ఎవడును మరియొకనికంటే అధికుడైయుండలేదు. వాస్తవానికి, నాల్గవ శతాబ్దంలో, ఈ మెట్రోపాలిటన్ బిషప్స్ ఒకనికి సార్వత్రికమైన అధికారం లభించింది, రోమా ప్రభుత్వపు చక్రవర్తియైన కాన్స్టాన్టైన్ సంఘమంతటిపై అత్యున్నతమైన అధికారాన్ని కైవశం చేసికొన్నాడు. క్రీ.శ. 325⁵లో నైసియా అనే స్థలంలో 318 మంది బిషపులతో కూడిన తొలి ఎక్యూమెనికల్ కౌన్సిల్ ను సమావేశపరచాడు. క్రీ.శ. 595లో జాన్ ద ఫాస్టర్ అనే కాన్స్టాంటినోపుల్ యొక్క పాట్రీయర్స్ బిషపులందరి కంటెను, పాట్రీయర్స్ అందరికంటెను ఎక్కువ స్థాయిలో ఉండగోరి, యూనివర్సల్ బిషప్ అని తనకు తానే పేరు పెట్టుకున్నాడు. రోమన్ బిషప్ అయిన గ్రెగరీ ఈ విషయంలో బహుగా ఆగ్రహించి, చక్రవర్తికి యిలా వ్రాశాడు: “నేను బహు నిశ్చయముగా తెలిపేదేమంటే, ఎవడైనను తన్ను తాను అలా పిలుచుకొన్నా, లేక యూనివర్సల్ స్ట్రీట్స్ అని పిలిపించుకోవాలని ఆశపడినా, ఆ వ్యక్తి వ్యర్థంగా హెచ్చించుకొనడంలో, క్రీస్తు విరోధి వస్తునట్లు తెలుపువాడై యుంటాడు, ఎందుకంటే, అతడు తన గర్వమువలన యితరుల కంటే తన్ను తాను హెచ్చించుకొన్నాడు.”⁶

గ్రెగరీ తన వెనుకవచ్చే అనేకమంది పోపులకును, తనవెంటేరానున్న బోనిఫేస్ III గూర్చి మాట్లాడుతున్నాడన్న సంగతి అతనికి తెలియనే లేదు. గ్రెగరీ ప్రొటెస్టె చేసినా రోమన్ బిషప్ చనిపోయినప్పుడు, కాన్స్టాంటినోపుల్ పాట్రీయర్స్ ఎక్యూమెనికల్ బిషప్ అనే పేరును యికా కలిగియున్నాడు. బోనిఫేస్ III రోముకు క్రొత్త బిషప్ అయిన తరువాత కాన్స్టాంటి నోపుల్ చెప్పుకొన్న దానిని ప్రొటెస్టు చేసి దానికంటే అధికంగా

జరిగించాడు. అతడు చక్రవర్తియైన ఫోకాస్ యొక్క స్నేహాన్ని సంపాదించుకొన్న తరువాత, కాన్స్టాంటినోపుల్ యొక్క అధికార హద్దునుండి ఆ బిరుదును తొలిగించి, రోమునందు దానిని ఉంచవలసిందిగా అడిగాడు. బోనిఫేస్ యొక్క అధికారంవలననే ఈ విషయం రిపోర్టు చేయబడినట్లున్నూ, “గొప్ప పండితులైన రచయితలును, ప్రాచీన చరిత్ర విషయంలో చెప్పుకోదగ్గ విద్యా పరిజ్ఞానముగలవారును”⁷ అంగీకరించినట్లు మోషేయిమ్ రిపోర్టు చేశాడు. దానికి ఆక్షేపణ తెలిపిన కాన్స్టాంటినోపుల్ యొక్క బిషపులు, స్థిరంగా చెప్పిందేమంటే, “తమ హోదాయు, అధికారమును రోముకంటే అధికమైనవి” మాత్రమేగాక, “క్రైస్తవ సంఘము లన్నింటికంటే” మిన్నయైయున్నవని వారి ఆక్షేపణలను ఫోకాస్ చెవిని గూడా పెట్టకుండా, రోమా బిషపుపై ఎక్కువ గౌరవాన్ని మోపాడు, “ఈ విధంగా పేపల్ సూప్రమసీ ప్రవేశ పెట్టబడింది.”⁸

ఆ విధంగా ఆపేక్షించిన రోముపై భక్తిగల క్రైస్తవులు ఆ బిరుదును యివ్వలేదు. అయితే తన స్వార్థాన్ని ఆశించిన ఫోకాస్ అనే “ఆ దుర్మార్గుడైన నియంతచే యివ్వబడింది. అతడు మౌరిషియస్ అనే చక్రవర్తి యొక్క రక్తాన్ని ఒలికించి సింహాసనానికి వచ్చాడు.”⁹

నేటివరకు నియమంనుండి తొలిగిపోతున్న వాటిని గూర్చిన చర్చకు స్థలము చాలదు. దైవ ప్రేరేపితులైన రచయితలు ప్రవచించిన ప్రకారముగానే భ్రష్టత్వం సంభవించిందంటే ప్రస్తుతానికి సరిపోతుంది.

సూచనలు

¹రోమన్ కథోలిక్కులు, తామే యిచ్చిన నిర్వచనాలను బట్టి, కథోలిక్ సంఘము బైబిలు సంఘం కాదని రుజువుతుంది. ఎందుకంటే, బైబిలు సంఘము క్రోవ తప్పిపోతుందని పౌలు అన్నాడు. అపొస్తలుల బోధ బోధింపకుండా ఎన్నడు ఆగదు, ఎన్నడు ఆగలేదు అని ఒక సంఘం చెప్పుకున్నట్లయితే, అది బైబిలు సంఘం కాదు, ఎందుకంటే నిజ సంఘంలోనుండి అనేకులు తొలిగిపోతారు, దానిని “భ్రష్టత్వమంటారు.” “వేరేదానికి వెళ్లే వీలులేదు” అనే కథోలిక్ సిద్ధాంతం *A Catechism of Christian Doctrine* యిలా అంది: “... క్రీస్తు స్థాపించిన సంఘము కాలాంతంవరకు నిలుస్తోంది.” ²Adolf Harnack, “organization of the early church,” in Samuel Macauley Jackson, ed., *The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1951), 8:263. ³Paul Hinschius, “archbishop,” in *Schaff-Herzog Encyclopedia*, 1:259. ⁴Philipp Meyer, “Constantinople,” in *Schaff-Herzog Encyclopedia*, 3:255. ⁵John Laurence Mosheim, *An Ecclesiastical History, Ancient and Modern*, trans. Archibald Maclaine, vol. 1 (New York: Harper & Brothers, 1871), 106. ⁶Quoted in John F. Rowe, *A History of Reformatory Movements*, 9th ed., rev. (Cincinnati, Ohio: F.L. Rowe, 1913), 304. ⁷Mosheim, 178. ⁸Ibid. ⁹Ibid.